

Szwedzkie siły dla potrzeb NATO

#Lotnictwo wojskowe #Marynarka wojenna #Strategia i polityka 29 listopada 2013

Szwecja odda do dyspozycji Sił Odpowiedzi NATO eskadrę samolotów wielozadaniowych Gripen i trałowiec. Od 2014 jednostki te będą mogły być wykorzystywane w misjach Sojuszu. Dodatkowo w 2015, przekaze jeszcze 8 Gripenów i okręt desantowy.



Od przyszłego roku w skład Sił Odpowiedzi NATO wejdzie m.in. jedna z eskadr wojsk lotniczych Szwecji, wyposażona w wielozadaniowe Gripeny / Zdjęcie: Bartosz Głowacki

26 czerwca 2013 rząd Szwecji poinformował, że zaoferuje swój wkład do Sił Odpowiedzi NATO (NATO Response Force, NRF), które są oddziałami sił zbrojnych Sojuszu, przeznaczonymi do szybkiego reagowania w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państw członkowskich lub w operacjach zarządzania kryzysowego.

Z kolei w lipcu Sojusz poinformował, że w ćwiczeniach *Iceland Fighter Meet 2014* (IFM14), które odbędą się w dniach 3–21 lutego, uczestniczyć będą samoloty bojowe z Norwegii, Szwecji i Finlandii. IFM14 będą towarzyszyć natowskiej misji nadzoru i kontroli przestrzeni powietrznej Islandii (ISLAPS), prowadzonej w tym czasie przez Norwegię. Szwedzkie i fińskie myśliwce będą jednak nieuzbrojone.

Podjęta latem decyzja była konsekwencją naruszenia szwedzkiej przestrzeni powietrznej przez rosyjskie samoloty. W kwietniu 2013 dziennik *Svenska Dagbladet* informował, że 2 rosyjskie bombowce Tu-22M3 oraz 4 myśliwce Su-27 wystartowały 29 marca po północy z Sankt Petersburga. Jednak zamiast skierować się do obwodu kaliningradzkiego, poleciały na zachód, w kierunku Archipelagu Sztokholmskiego. Według źródeł wojskowych, celem pozorowanego ataku na Szwecję były dwa najważniejsze obiekty w rejonie Sztokholmu i na południu kraju. Według dziennika, rosyjskie samoloty zaskoczyły szwedzką obronę powietrzną, która nie zareagowała na incydent. NATO wysłało natomiast 2 duńskie myśliwce z bazy na Litwie, zmuszając

Rosjan do powrotu.

Przekazanie jednostek do służby w NATO ma na celu zwiększenie interoperacyjności szwedzkiej armii z siłami Sojuszu. Tym bardziej, że prowadzone przez rosyjskie siły zbrojne ćwiczenia ujawniły szereg luk w systemie obronnym Szwecji. Już w grudniu 2012 szef sztabu generalnego generał Sverker Goeranson w wywiadzie dla *Svenska Dagbladet* przyznał, że w przypadku ataku zbrojnego Szwecja jest w stanie bronić się samodzielnie tylko przez tydzień.

Od zakończenia Zimnej Wojny Szwecja konsekwentnie ogranicza wielkość sił zbrojnych i wydatków obronnych ([Mniejsza armia Szwecji?](#), 2009-01-27). Liczba jednostek zmniejszyła się kilkakrotnie, np. z 15 do 2 brygad ogólnowojskowych. Jeszcze w 2009 oceniano, że na czas wojny będzie można liczyć na 320 tys. żołnierzy, choć z bardzo długimi czasami mobilizacji ([Reforma szwedzkiej armii](#), 2009-03-23). Obok zwiększenia potencjału sił zbrojnych, rząd poszukuje innych metod wzrostu bezpieczeństwa kraju.

W ostatnim czasie szwedzka dyplomacja namawia do stworzenia skandynawskich sił zbrojnych złożonych z żołnierzy Szwecji, Finlandii, Norwegii i Danii ([Sojusznicze propozycje Szwecji](#), 2013-01-25). Szanse na stworzenie nowego paktu obronnego są jednak niewielkie ze względu na przynależność Danii i Norwegii do NATO. Chęć bliższej współpracy z Sojuszem nie prowadzi jednak do złożenia przez Szwecję deklaracji o członkostwo. Nie ma ono wystarczającego poparcia w społeczeństwie – według sondażu z maja 2013 roku 32% badanych opowiada się za, 40% jest mu przeciwnych.

Powiązane wiadomości

[Szwedzkie siły dla potrzeb NATO \(2013-11-29\)](#)

[Mniejsza armia Szwecji? \(2009-01-27\)](#)

[Reforma szwedzkiej armii \(2009-03-23\)](#)

[Mniejsza armia Szwecji? \(2009-01-27\)](#)

[Sojusznicze propozycje Szwecji \(2013-01-25\)](#)

[Patria – zatwierdzenie wyboru AMV \(2010-11-29\)](#)

[Szwecja – a jednak Patria \(2010-08-16\)](#)

[Kolejny protest przeciw Patrii \(2010-08-25\)](#)

[Gotowość Archerów \(2011-05-16\)](#)

[Zamówienie seryjnych Archerów \(2010-03-27\)](#)